

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 26 november 2019 met nummer RvVb-A-1920-0287
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0761-A

Verzoekende partij mevrouw **Maria JANSSENS**

vertegenwoordigd door advocaat Thomas EYSKENS
met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel,
Bisschofsheimlaan 33

Verwerende partij de **deputatie** van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

Tussenkommende partijen

1. het college van burgemeester en schepenen van de stad **SCHERPENHEUVEL**
2. de stad **SCHERPENHEUVEL-ZICHEM**

vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN
met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen,
Antwerpsesteenweg 18

3. de byba **FINGO-FREDERICKX**

vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS
met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen,
Paalsesteenweg 81

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 2 juli 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 19 april 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van de eerste tussenkomende partij van 19 december 2011 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de derde tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van de bestaande toestand en aanpassen van groenbuffers en verhardingen op de percelen gelegen te 3272 Scherpenheuvel-Zichem, Schuttersveldweg 11, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 262R, 262N en 262E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste en de tweede tussenkomende partij verzoeken met een aangetekende brief van 15 oktober 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De derde tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 12 oktober 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partijen met respectievelijke beschikkingen van 30 oktober 2018 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De zaak wordt opgeroepen voor de openbare zitting van 16 juli 2019. De behandeling van de vordering tot vernietiging wordt uitgesteld naar de zitting van 12 november 2019, in afwachting van het arrest van de Raad van State over het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Schuttersveld'.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 12 november 2019.

Advocaat Sebastiaan DE MEUE *loco* advocaat Thomas EYSKENS voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Tom VANDERREYDT *loco* advocaat Cies GYSEN voert het woord voor de eerste en tweede tussenkomende partij. Advocaat Joris GEBRUERS *loco* advocaat Wim MERTENS voert het woord voor de derde tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De zaak kent een lange voorgeschiedenis.

1.

Op 22 april 1966 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de oprichting van een werkhuis met magazijn. Op 18 april 1988 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een hoogspanningscabine.

Op 7 december 1992 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de uitbreiding van een bestaande productiehal (vroegere werkhuis met magazijn). De ophoging van het terrein wordt geweigerd op 5 november 1996. Op 15 juni 1999 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een afdak.

Op 13 september 2004 wordt een proces-verbaal opgemaakt voor het uitvoeren van een aantal handelingen zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Op 16 augustus 2006 wordt de zaak strafrechtelijk geseponeerd omwille van verjaring.

Op 4 oktober 2004 wordt een stedenbouwkundige regularisatievergunning verleend voor twee silo's. Deze vergunning wordt met een arrest van 25 mei 2010 (nr. 204.227) vernietigd door de Raad van State, waarna een nieuwe stedenbouwkundige vergunning wordt verleend op 7 maart 2011. Het administratief beroep bij de verwerende partij wordt onontvankelijk verklaard.

Op 17 mei 2005 wordt een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de regularisatie van een bestaande exploitatie en de heraanleg van groenschermen en riolering. Ook in graad van administratief beroep wordt de vergunning geweigerd omwille van de planologische strijdigheid met het agrarisch gebied.

Op 8 januari 2007 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een bedrijfsinfobord. Op 7 april 2008 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van 20 poortbeschermingspanelen. Het vernietigingsberoep bij de Raad van State wordt met een arrest van 21 oktober 2010 (nr. 208.349) afgewezen.

Op 6 september 2010 wordt een positief planologisch attest afgegeven.

2.

Met betrekking tot de milieuvergunningstoestand van de derde tussenkomende partij is het nuttig te vermelden dat de Raad van State verschillende keren de verleende milieuvergunning heeft vernietigd (arrest 15 mei 2008 (nr. 182.922), arrest 1 maart 2011 (nr. 211.645), arrest van 18 april 2013 (nr. 223.207) en arrest van 9 juli 2015 (nr. 231.919)). Ingevolge dit laatste vernietigingsarrest werd de administratieve procedure door de bevoegde minister opnieuw hernomen en op 23 december 2015 wordt de milieuvergunning andermaal verleend. Met een arrest van 8 maart 2018 (nr. 240.973) verwerpt de Raad van State het beroep omdat de termijn van de basisvergunning is verstreken op 25 juni 2016 en de aangevochten exploitatievergunning dan ook geen uitwerking meer kan hebben en de vernietiging ervan de verzoekende partij (in die procedure) in beginsel geen direct voordeel kan opleveren.

Inmiddels werd in 2015 ook een aanvraag ingediend voor het verder exploiteren en veranderen van de inrichting voor de productie van betonelementen. Op 3 maart 2016 verkreeg de derde tussenkomende partij de gevraagde milieuvergunning, en deze werd in graad van beroep door de bevoegde minister bevestigd.

Na op beroep van de verzoekende partij met een arrest van 16 februari 2017 (nr. 237.394) de schorsing van de tenuitvoerlegging te hebben bevolen, vernietigt de Raad van State met een arrest van 2 mei 2019 (nr. 244.361) deze milieuvergunning

3.

Op 5 september 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de derde tussenkomende partij bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van de bestaande toestand en aanpassing van de groenbuffers en verhardingen”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aarschot-Diest’, deels gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen en deels in een agrarisch gebied.

De percelen liggen thans ook binnen het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Uitbreiding bedrijventerrein Schuttersveld' (hierna gRUP Schuttersveld), vastgesteld op 26 mei 2016, grotendeels in een zone voor lokaal bedrijventerrein (artikel 2), deels in een zone voor groenbuffer en waterberging (artikel 4) en een zone voor lijnvormige groenbuffer (artikel 5).

De verzoekende partij stelt hiertegen een beroep tot vernietiging in bij de Raad van State. De Raad van State vernietigt het gRUP Schuttersveld met een arrest van 4 oktober 2019 met nummer 245.638.

4.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 september 2011 tot en met 8 oktober 2011, worden tien bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

De eerste tussenkomende partij verleent op 19 december 2011 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de derde tussenkomende partij.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 9 februari 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 april 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 8 mei 2012 beslist de verwerende partij op 10 mei 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

De verzoekende partij heeft tegen deze beslissing bij de Raad een beroep tot vernietiging ingesteld met een aangetekende brief van 20 juli 2012.

Met een arrest van 27 oktober 2015 met nummer RvVb/A/1516/0149 in de zaak 1112/0811/SA/2/0726 vernietigt de Raad de bestreden beslissing van 10 mei 2012 en legt de verwerende partij op een nieuwe beslissing omtrent het administratief beroep van de verzoekende partij te nemen binnen een vervalttermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van het tussengekomen arrest. In dit arrest werd gesteld dat de verwerende partij niet kan steunen op een reeds onwettig bevonden planologisch attest.

5.

Tegen dit arrest stelt de eerste tussenkomende partij cassatieberoep in bij de Raad van State.

Met een arrest van 10 november 2016 met nummer 236.388 verwerpt de Raad van State het cassatieberoep.

6.

De verzoekende partij stelt vast dat de beslissingstermijn op 12 maart 2016 verstreken is zonder dat een nieuwe beslissing vanwege de verwerende partij werd genomen en dat haar administratief beroep stilzwijgend wordt geacht te zijn afgewezen.

Met een aangetekende brief van 14 april 2016 vordert de verzoekende partij daarop de vernietiging van de stilzwijgende beslissing van de verwerende partij, waarbij haar beroep, ingevolge het verstrijken van de vervalttermijn opgelegd in het vernietigingsarrest van 27 oktober 2015 van de Raad (nr. RvVb/A/1516/0149), en de toepassing van artikel 4.7.23, §2 in fine VCRO, wordt geacht

afgewezen te zijn. Ook vordert de verzoekende partij op dat ogenblik de vernietiging van de beslissing van de eerste tussenkomenende partij van 19 december 2011.

Met een arrest van 12 december 2017 met nummer RvVb/A/1718/0325 verklaart de Raad het voormelde beroep onontvankelijk in zover het is gericht tegen de beslissing van de eerste tussenkomenende partij van 19 december 2011 en vernietigt de toen bestreden beslissing waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij stilzwijgend wordt afgewezen.

In hetzelfde arrest wordt de verwerende partij bevolen een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van het arrest.

7.

Vervolgens wordt de administratieve beroepsprocedure hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 maart 2018 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 19 april 2018 beslist de verwerende partij op dezelfde datum om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij beslist:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) (...)

b) Eerder werd voor de delen die gelegen zijn binnen het agrarisch gebied gestoeld op het planologisch attest van 6 september 2010 voor het behoud en de regularisatie van het bedrijf op de huidige locatie. Art. 4.4.26 §2 van de Vlaamse Codes Ruimtelijke Ordening bepaalt dat kan worden afgeweken van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften op vraag van de houder van een planologisch attest. Bij arrest nr. 223.207 van 18 april 2013 inzake de vernietiging van een ministeriële beslissing van 24 oktober 2011 inzake de milieuvergunning werd gesteld dat het planologisch attest onwettig is. Voor de vaststelling van de onwettigheid is hierin verwezen naar een eerdere vernietiging van een ministeriële beslissing van 19 oktober 2009 inzake de milieuvergunning bij arrest nr. 211.645 van 1 maart 2011. In dit arrest wordt uiteen gezet in welke zin de ‘hoofdzakelijke vergundheid’ dient geïnterpreteerd te worden. De Raad van State stelt hierbij dat de aanzienlijk hogere uitvoering van de meest recente loods niet kan gerelativeerd worden binnen het geheel van de bebouwing en niet kan besloten worden dat niet geraakt is aan de ‘corpus’ van het bedrijf. De Raad van State stelt voorop dat per bedrijfsdeel moet geoordeeld worden. Aldus kan volgens de Raad van State enkel besloten worden dat er geen sprake is van hoofdzakelijke vergundheid.

De Raad voor Vergunningenbetwistingen onderlijnt de kracht van gewijsde van deze uitspraak voor alle verdere uitspraken hierover. De eerder door de deputatie ontwikkelde motivatie inzake de hoofdzakelijke vergundheid kan aldus niet gehandhaafd worden. Deze uitspraak inzake het al dan niet hoofdzakelijk vergund karakter is echter enkel aan de orde wanneer er gebruik dient gemaakt te worden van een afwijkingsbepaling op de planologische voorschriften. Uit wat volgt blijkt dat de (gedeeltelijke) planologische

strijdigheid met het agrarisch gebied van de achterste delen van het bedrijf ondertussen opgeheven is middels een RUP (zie verder).

c) De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een uitbreiding van de verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. De bebouwing werd enkel verhoogd en heeft geen inname van grond tot gevolg. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. Voor verhardingen ligt de prioriteit op infiltratie, wat door de aanvrager werd toegepast. De infiltratievoorzieningen zijn verspreid over het terrein en bestaan uit bezinkputten, open stroken in de verharding, en rechtstreekse afvloeï in de groenbuffers. In zoverre deze voorzieningen niet zouden volstaan (de bodem heeft drainageklasse C= matig goed gedraineerd), en er nog enige afvloeï zou zijn, helt het terrein af van het zuidoosten naar het noordwesten. Daar paalt het terrein aan landbouwpercelen, op meer dan 100m vanaf omliggende woningen. In elk geval wordt een volledige afkoppeling voorgesteld, die mede een oververzadiging van de omliggende oppervlaktewaters zal voorkomen. De aanvraag beantwoordt aan de geldende verordeningen omtrent het afkoppelen van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

d) Het goed is gelegen binnen de omschrijving van het RUP 'Schuttersveld' van 26 mei 2016, dat voor de plaats alle andere planologische voorschriften vervangen heeft. Zolang het RUP niet vernietigd wordt is dit onverminderd verordenend en bindend.

Het betrokken perceel waarop de aanvraag betrekking heeft ligt voor het overgrote deel in een zone voor lokaal bedrijventerrein (art. 2), voor een strook van 15m aan de westelijke perceelsgrens in een zone voor groenbuffer en waterberging (art.4), met langs de Schuttersveldstraat tot aan de huidige inrit een zone voor lijnvormige groenbuffer (art. 5) en een indicatieve aanduiding van een interne ontsluitingsweg aan de noordelijke perceelsgrens. De noordelijk aanpalende zone is een uitbreidingszone voor gefaseerde uitbreiding (fase 1), waar nog geen ingrepen op gevraagd worden. Een vergelijkbare zone (fase 2) is voorzien aan de overzijde van de Schutterveldstraat.

De voorschriften voor het lokaal bedrijventerrein legt op dat deze bestemd is voor bestaande en nieuwe kleine en middelgrote ondernemen. SEVESO-bedrijven zijn uitgesloten, alsook handel, kantoren, landbouw, mestverwerking of recreatie. Voor het bedrijf Frederickx wordt een maximale bedrijfskaveloppervlakte van 2,5ha vooropgesteld. Koppelen van gebouwen is mogelijk evenals twee bouwlagen. Waar mogelijk worden waterdoorlatende verhardingen verwacht en de niet verharde delen dienen groen ingericht te worden. Alle parkeerplaatsen dienen op eigen terrein voorzien te worden en er zijn afscheidingen mogelijk. Het bedrijf is dus uitdrukkelijk opgenomen in het RUP met de bedoeling daar bestendig te worden met zijn huidige activiteiten. De aanvraag is in overeenstemming met de planologische voorschriften voor het RUP. De stockage in open lucht is niet specifiek opgenomen in het RUP, maar geenszins uitgesloten en horend bij de basisbestemming. Inzake de verhardingen zijn inspanningen geleverd tot afkoppeling, hergebruik (productieproces), infiltratie en open stroken. De parkings zijn bestaand en blijven behouden op eigen terrein. Er is geen strijdigheid vast te stellen met het RUP.

e) De aanvraag is een invulling van wat het RUP voor de plaats gewenst heeft en waarbij op dit moment enkel ter hoogte van de westelijke perceelsgrens zich een aanpassing

opdringt aan de bestaande bedrijfsvoering. In de bestaande toestand dringt de verharding met stapeling door tot in de geplande buffervoorziening. Het wijzigen naar groenbuffer is echter opgenomen in de aanvraag. Er is ook een versterking van het groenscherm aan de Schuttersveldstraat opgenomen, dewelke al uitgevoerd is.

Opgemerkt kan worden dat de bijkomende fases in het RUP in hoofdzaak gericht zijn op herlocalisatie van andere bedrijven en een aanzienlijke vergroting betracht wordt van de bedrijfszone die hier historisch ontstaan is. De gewestplanzone was ca. 2,9 ha groot en herbergde de 3 bedrijven, waarbij Frederickx ca. 1,2 ha innam binnen de bedrijvenzone en nog ca. 0,65 ha buiten de bedrijvenzone. Nu wordt niet enkel deze 0,7 ha geïncorporeerd maar worden nog twee uitbreidingsfases eraan toegevoegd van ca. 2,7 ha en ca. 1,25 ha en wordt dus de totale bedrijfszone ruim verdubbeld voor een groter aantal bedrijven, met inbegrip van de groenbuffers. Voor de nieuwe (en te herlocaliseren) bedrijven geldt een maximum van 0,5 ha per kavel. Dit houdt dus in dat Frederickx nog aanspraak kan maken op ca. 0,65 ha vooraleer het maximum van 2,5 ha bereikt wordt en dat er dan nog ruimte voor minstens 7 nieuwe bedrijven rest. Het aanpalende perceel 261 e, in eigendom van het bedrijf en binnen de KMO-zone heeft ongeveer deze afmetingen, in de toelichting bij het voorschrift is deze mogelijkheid dus ook opgenomen, waarbij de fase 1 ook met onmiddellijke ingang van de inwerkingtreding van het RUP kan aangesneden worden.

f) Art. 4.3.1 §2.1°.3° bepaalt dat indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt en in zoverre dat plan voorschriften bevat die de aandachtspunten die vervat zitten onder 4.3.1 §2.1°.1° behandelen en regelen, dat deze voorschriften geacht worden de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. Art. 4.3.1 §2.1°.1° omvat de algemene beginselen van een overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening aan de hand van een aantal criteria. Deze criteria werden behandeld binnen het recent goedgekeurde RUP, zodat kan aangenomen worden dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag is in overeenstemming met de bestemmingsbepalingen van het RUP 'Schuttersveld', goedgekeurd op 26 mei 2016;*
- de aanpassing van de bestaande toestand aan het voorschrift voor de groenbuffer is opgenomen in de aanvraag;*
- de waterhuishoudkundige vereisten van het RUP en van de verordening zijn nageleefd;*
- in toepassing op het art. 4.3.1 §2.1°.3° VCRO dient gesteld te worden dat de criteria van een goede ruimtelijke ordening al zijn weergegeven binnen het RUP en dat het bedrijf hieraan voldoet.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – AMBTSHALVE MIDDEL

1.

Op grond van artikel 89 Procedurebesluit kan de Raad steeds ambtshalve middelen inroepen voor zover deze middelen aan de openbare orde raken. Het gebrek aan de wettelijk vereiste rechtsgrond wordt geacht een middel van openbare orde uit te maken.

De bestreden beslissing vindt haar rechtsgrond, zoals blijkt uit de overwegingen ervan, in het gRUP Schuttersveld, goedgekeurd op 14 juli 2016.

De Raad van State heeft het gRUP 'Schutterveld' ingevolge het beroep, ingesteld door de verzoekende partij, vernietigd met een arrest van 4 oktober 2019 met nummer 245.638. Op 24 oktober 2019 brengt de raadsman van de verzoekende partij het dit arrest ter kennis aan de Raad.

Voorafgaand aan de openbare zitting van 12 november 2019 zijn de partijen ervan op de hoogte gebracht dat ter zitting gepeild zal worden naar de impact van dit vernietigingsarrest op het hangende geding. De aanwezige raadslieden hebben gepleit over de vraag wat de impact is van het betrokken vernietigingsarrest van de Raad van State van 4 oktober 2019 met nummer 245.638 op het hangende geding.

2.

De bestreden beslissing vergunt het aangevraagde ontegensprekelijk op basis van het intussen vernietigde gRUP Schuttersveld.

Aangezien een determinerende rechtsgrond is vervallen, is een verder onderzoek van de middelen niet aan de orde. Het ambtshalve middel noodzaakt de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het ambtshalve middel is gegrond.

VII. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

De verzoekende partij vraagt om de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 700 euro.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De verzoeken tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad SCHERPENHEUVEL, van de stad SCHERPENHEUVEL-ZICHEM en van de bvba FINGO-FREDERICKX zijn ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 19 april 2018, waarbij aan de derde tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het regulariseren van de bestaande toestand en aanpassen van groenbuffers en verhardingen op de percelen gelegen te 3272 Scherpenheuvel-Zichem, Schuttersveldweg 11, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 262R, 262N en 262E.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 300 euro, ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor 100 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 26 november 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS